H O T Ă R Â R E A nr. 1-231/2026
cu privire la examinarea Raportului Comisiei de evaluare a procurorilor, emis în privința procurorului Ghenadie Pîrlii
(din lista procurorilor Procuraturii Generale)

23 iulie 2026 **municipiul Chișinău**

Examinând în ședință deschisă Raportul Comisiei de evaluare a procurorilor emis în privința procurorului Ghenadie Pîrlii și audiind informația prezentată de către doamna Svetlana Balmuș, Consiliul Superior al Procurorilor –

C O N S T A T Ă:

Pe rolul Consiliului Superior al Procurorilor se află, spre examinare, Raportul de evaluare nr. 35 din 19 mai 2026[1], aprobat de Comisia de evaluare a procurorilor *(în continuare - Comisia de evaluare)*, în privința domnului Ghenadie Pîrlii, procuror în cadrul Procuraturii Generale, Secția combaterea infracțiunilor contra mediului, subiect al evaluării în temeiul *Legii nr.252 din 17.08.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și procurorilor și pentru modificarea unor acte normative (în continuare - Legea 252/2023)*, în calitate de fost procuror-șef al Secției investigarea fraudelor contra mediului și intereselor publice din cadrul Direcției politici, reforme și protecția intereselor societății a Procuraturii Generale.

Potrivit concluziilor Comisei de evaluare, formulate în pct.3 și 230 din Raportul de evaluare, procurorul Ghenadie Pîrlii nu corespunde criteriilor de integritate etică și financiară stabilite la art. 11 din *Legea nr.252/2023,* motiv din care s-a propus ca acesta să nu promoveze evaluarea externă.

Ghenadie Pîrlii activează în cadrul organelor Procuraturii de 26 de ani, 11 luni și 27 de zile, perioadă în care a exercitat succesiv funcții de execuție și de conducere, acumulând o experiență profesională preponderent în domeniul investigării infracțiunilor economico-financiare și al protecției intereselor publice.

Cariera sa în Procuratură a debutat la 26 iulie 1999, prin numirea în funcția de ajutor interimar al procurorului în Procuratura raionului Orhei, iar la 10 august 2000 a fost numit în funcția de ajutor al procurorului în aceeași procuratură. Ulterior, la 21 august 2001, a fost numit procuror în cadrul Secției investigații financiar-economice a Procuraturii Generale.

La 27 septembrie 2010, a fost promovat în funcția de șef adjunct al Secției investigații financiar-economice din cadrul Direcției investigații generale a Procuraturii Generale.

În continuarea parcursului profesional, la 1 august 2016 a fost transferat în funcția de șef interimar al Secției investigarea fraudelor contra mediului și intereselor publice din cadrul Direcției politici, reforme și protecția intereselor societății a Procuraturii Generale, iar la 24 iulie 2017 a fost numit procuror-șef al acestei secții.

Începând cu 2 mai 2022, a exercitat funcția de procuror pentru misiuni speciale în cadrul Procuraturii Generale, iar din 1 aprilie 2025 activează în funcția de procuror în Secția combaterea infracțiunilor contra mediului a Procuraturii Generale.

[1] înregistrat în circuitul informațional al Consiliului Superior al Procurorilor cu nr.1972 din 22 mai 2026

I. Cronologia procedurii de evaluare externă

Procedural, Legea 252/2023 stabilește că, după transmiterea de către Consiliul Superior al Procurorilor a listei procurorilor supuși evaluării, Comisia de evaluare notifică fiecare subiect, solicită completarea documentelor necesare și, ulterior, întocmește un raport motivat care este transmis atât subiectului, cât și Consiliului. Acesta din urmă, în temeiul art.18 alin.(3), decide, prin hotărâre motivată, fie acceptarea raportului, fie respingerea și reluarea evaluării, dacă sunt constatate erori procedurale ori circumstanțe susceptibile de a influența rezultatul.

Astfel, la 17 mai 2025, Comisia de evaluare a solicitat Consiliului Superior al Procurorilor lista următoarei categorii de procurori – subiecți ce urmează a fi evaluați, în contextul procedurilor de evaluare externă a integrității etice și financiare a procurorilor.

Prin Hotărârea nr.1-170/2025 din 07.05.2025, Consiliul a remis Comisiei listele a 76 de procurori din cadrul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale și 12 procurori cu funcții de conducere din cadrul Procuraturii Generale, în care figura și procurorul Ghenadie Pîrlii.

Ghenadie Pîrlii a fost inclus pe lista subiecților remisă în adresa Comisiei de către Consiliu la data de 07 mai 2025, în vederea evaluării, în conformitate cu art.12 alin.(1) din *Legea nr.252/2023*, în calitate de fost procuror cu funcții de conducere din cadrul Procuraturii Generale.

La data de 8 mai 2025, Comisia de evaluare a inițiat procedura de evaluarea a procurorului Ghenadie Pîrlii, notificând subiectul și solicitând completarea declarației de avere și interese personale pentru ultimii cinci ani, precum și a chestionarului de integritate etică. Ghenadie Pîrlii a fost evaluat în temeiul dispozițiilor art. 3 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 252/2023

La 16 mai 2025, subiectul evaluării, împreună cu alți patru procurori, a sesizat Curtea Supremă de Justiție cu o acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului Superior al Procurorilor și a Comisiei de evaluare a procurorilor, Procuratura Generală fiind indicată în calitate de terț.

Prin acțiunea înaintată, reclamanții au contestat Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor din 7 mai 2025, prin care a fost transmisă Comisiei cea de-a doua listă a procurorilor supuși evaluării externe în temeiul Legii nr. 252/2023. Totodată, aceștia au solicitat suspendarea executării hotărârii contestate, suspendarea efectelor notificărilor emise de Comisie la 8 mai 2025 în privința reclamanților, precum și anularea hotărârii CSP în partea referitoare la includerea lor în lista procurorilor supuși evaluării.

Prin încheierea din 27 mai 2025, Curtea Supremă de Justiție a declarat acțiunea inadmisibilă. În motivarea soluției, instanța a reținut că Hotărârea CSP din 7 mai 2025 nu constituie un act administrativ individual susceptibil să producă, prin ea însăși, efecte juridice definitive în cadrul procedurii de evaluare externă reglementate de Legea nr. 252/2023. Curtea a subliniat că hotărârea contestată avea exclusiv rolul de a transmite Comisiei lista procurorilor supuși evaluării și nu afecta în mod direct drepturile sau interesele legitime ale reclamanților, nefiind aptă să determine rezultatul ori consecințele juridice ale procedurii de evaluare.

Ulterior, la 28 mai 2025, subiectul evaluării a prezentat Comisiei, în termenul stabilit, declarația de avere și interese personale pentru ultimii cinci ani, precum și chestionarul privind integritatea etică, completate în conformitate cu cerințele Legii nr. 252/2023.

La 21 octombrie 2025, Comisia l-a informat, prin poștă electronică, că dosarul său de evaluare a fost repartizat aleatoriu Completului F.

În cadrul procedurii de evaluare, Completul a examinat respectarea criteriilor de integritate etică și financiară aferente perioadelor prevăzute de Legea nr. 252/2023 și de Regulamentul Comisiei, în baza declarațiilor de avere și interese personale, a declarațiilor fiscale și a celorlalte informații relevante disponibile. Astfel, evaluarea integrității financiare a vizat perioada 2013–2024 sub aspectul eventualelor diferențe substanțiale între avere, venituri și cheltuieli, respectiv perioada 2015–2024 în ceea ce privește respectarea obligațiilor fiscale. Evaluarea integrității etice a fost efectuată pentru intervalul de timp stabilit la art. 24 alin. (3) lit. b) din Regulamentul Comisiei.

În etapa de evaluare inițială, Completul a adresat subiectului patru runde de întrebări scrise, administrând un volum semnificativ de probe documentare, declarații pe propria răspundere și informații obținute de la autorități publice și entități private.

La 2 martie 2026, Completul a notificat subiectul despre existența unor aspecte care au generat dubii privind corespunderea acestuia criteriilor de integritate și l-a invitat să participe la audierea publică stabilită pentru 13 martie 2026, informându-l, totodată, despre dreptul de a solicita acces la materialele dosarului de evaluare.

La 5 martie 2026, subiectul a solicitat desfășurarea audierii în ședință închisă. Prin decizia adoptată în unanimitate la 6 martie 2026, Completul a respins această cerere. Decizia respectivă nu a fost contestată de Ghenadie Pîrlii în condițiile art. 16 alin. (3^1) din Legea nr. 252/2023. Totodată, în urma solicitării formulate de acesta, la aceeași dată i-a fost acordat acces la materialele dosarului de evaluare, în conformitate cu art. 16 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 252/2023.

La 9 martie 2026, subiectul a prezentat observațiile sale asupra notificării de audiere, anexând documente justificative în susținerea poziției exprimate.

La 13 martie 2026, subiectul a participat la audierea desfășurată în fața Completului. Deși ședința a fost inițial publică, examinarea celui de-al doilea aspect indicat în notificarea de audiere a avut loc în ședință închisă, ca urmare a unei cereri formulate de subiect în cursul audierii și admise de Complet pentru acel segment al procedurii.

În cadrul audierii, Ghenadie Pîrlii a confirmat exactitatea informațiilor furnizate în declarația pentru ultimii cinci ani și în chestionarul privind integritatea etică, precizând că nu are corectări sau completări la răspunsurile comunicate anterior Completului. Ulterior, la 16 martie 2026, acesta a prezentat, din proprie inițiativă, documente suplimentare relevante pentru evaluare.

La 19 mai 2026, Completul F a aprobat în unanimitate Raportul de evaluare nr. 35 privind evaluarea procurorului Ghenadie Pîrlii, documentul fiind semnat de președinta Comisiei de evaluare, Virginia Moraru.

II. Cadrul normativ aplicabil

Legea nr. 252/2023 a fost adoptată de Parlamentul Republicii Moldova la 17 august 2023 și a intrat în vigoare la 22 august 2023. Potrivit art.2, legea reglementează raporturile juridice aferente procedurii de evaluare externă a integrității etice și financiare a judecătorilor, procurorilor și a altor subiecți menționați.

În temeiul art.11 alin. 1) din Legea nr.252/2023, Comisia evaluează corespunderea subiectului cu criteriile de integritate etică și financiară. Potrivit art.11 alin.(3) lit a), subiectul nu corespunde criteriului de integritate financiară dacă Comisia are dubii serioase determinate de faptul că diferența dintre avere, cheltuieli și venituri,

pentru ultimii 12 ani, *depășește 20 de salarii medii pe economie* – respectiv pragul de 234.000 MDL pentru cuantumul stabilit de Guvern pentru anul 2023.

Sintagma *„dubii serioase”* nu poate fi aplicată izolat, ci în corelație cu expresia însoțitoare *„determinate de faptul că”*. Această formulare impune Comisiei obligația de a stabili faptic, pe baza probelor administrate, că o anumită conduită a avut loc. În acest sens, Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 2 din 16 ianuarie 2025[2] (§§ 99, 101), a reținut că, deși standardul *„dubiilor serioase”* presupune mai degrabă o probabilitate ridicată decât o certitudine absolută – Consiliul Superior al Procurorilor poate decide nepromovarea evaluării doar dacă raportul examinat conține *„dovezile care confirmă”* că subiectul nu corespunde unuia sau mai multor criterii de integritate. Termenul *„confirmă”* sugerează o certitudine, ceea ce ridică pragul probator dincolo de simpla îndoială.

Comisia de la Veneția, în Opinia nr.1064/2021 din 20 iunie 2022 (CDL-AD(2022)011-e, pct. 10) și în Opinia comună din 14 martie 2023 (CDL-AD(2023)005, pct. 69), a subliniat că decizia de a evalua negativ titularul unei funcții actuale trebuie să se sprijine pe probe care să dovedească, dincolo de orice îndoială, că averea provine din surse ilegale.

Conform art. 18 alin. (3) lit. a) și c) din Legea nr. 252/2023, după recepționarea raportului întocmit în urma reluării procedurii, Consiliul este competent să accepte raportul și să constate promovarea sau nepromovarea evaluării, ori să îl respingă și să constate, în mod direct, rezultatul evaluării.

Cu titlu de adnotare, se reține că Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 2 din 16.01.2025, a confirmat că mecanismul de control exercitat de Consiliu asupra rapoartelor Comisiei nu are caracter formal și nu poate fi redus la validarea automată a concluziilor Comisiei. În acest sens, Curtea relevă că raportul Comisiei are caracter consultativ pentru Consiliul Superior al Magistraturii sau, după caz, pentru Consiliul Superior al Procurorilor, care decide, în cele din urmă, asupra promovării ori nepromovării evaluării. Respectiv, această arhitectură constituie principala garanție împotriva utilizării abuzive a mecanismului de verificare (§ 85[3]), iar concluziile Comisiilor de evaluare nu sunt obligatorii pentru Consilii (§ 93[4]).

Având în vedere consecințele deosebit de grave ale procedurii asupra carierei procurorului – eliberare din funcție, interdicție profesională pentru 5–7 ani, lipsirea de dreptul la pensie specială, cu menținerea pensiei generale în condițiile legii – Consiliul are obligația de a aplica un standard ridicat de rigoare probatorie, proporționalitate și motivare.

Aceeași hotărâre constituțională delimitează standardul aplicabil Comisiei de cel aplicabil Consiliului. Astfel, Curtea a arătat că sintagma *„dubii serioase”* implică o probabilitate ridicată, fără a se ridica la nivelul certitudinii, în timp ce textul *„dovezile care confirmă”*, aplicabil Consiliilor, sugerează o certitudine cu privire la neîntrunirea

---

[2] *pronunțată în dosarul nr. 282a/2023, nr. 60a/2024 și nr. 170g/2024*

[3] §85 - „*Raportul Comisiei are un caracter consultativ pentru Consiliul Superior al Magistraturii sau pentru Consiliul Superior al Procurorilor, care, în cele din urmă, decid în privința promovării sau a nepromovării evaluării de către subiecții vizați. În opinia Comisiei de la Veneția, acest rol al comisiilor de evaluare reprezintă principala garanție împotriva utilizării abuzive a mecanismului de verificare (CDL-AD(2023)005, § 26).”*

[4] §93 - „*Concluziile comisiilor cu privire la integritatea subiecților nu au caracter obligatoriu pentru Consiliul Superior al Magistraturii sau pentru Consiliul Superior al Procurorilor.”*

criteriilor legale (§§ 99 - 100). În plus, Curtea a subliniat că nepromovarea evaluării are repercusiuni serioase asupra reputației și carierei (§ 173), iar efectul său – eliberarea din funcție – este comparabil cu cele mai grave sancțiuni disciplinare (§ 174).

Curtea a mai reținut că evaluarea externă are caracter excepțional, urmărește eliminarea din sistem a judecătorilor și procurorilor lipsiți de integritate și sporirea încrederii publice în justiție, răspunzând unei nevoi sociale imperioase (§ 180). Totuși, tocmai pentru că soluția de nepromovare are consecințe severe și o unică măsură legală – eliberarea din funcție – Consiliul trebuie să verifice dacă raportul conține o fundamentare suficientă și proporțională, inclusiv prin raportare la gravitatea comportamentului concret imputat (§§ 181–184). Raționamentele privind judecătorii sunt aplicabile *mutatis mutandis* procurorilor (§ 218).

Totodată, aceeași exigență rezultă din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. În cauza *Metalla c. Albaniei* (cererea nr. 19646/20, hotărârea din 05.05.2026), Curtea a reținut că eliberarea din funcție în procedurile de vetting constituie o ingerință în viața privată, iar demiterea este o sancțiune disciplinară gravă, care pretinde examinarea unor „dovezi solide” privind etica, integritatea și competența profesională a persoanei evaluate (§§ 17 și 20). Totodată, *Curtea a subliniat că nu orice nerespectare minoră a regimului declarării averii sau orice discrepanță nesemnificativă dintre cheltuieli şi resurse trebuie să conducă la eliberarea din funcție, mai ales în lipsa relei-credințe* (§ 30), iar organismele de verificare trebuie să examineze cu atenție toate faptele relevante, să aplice standardele Convenției și să asigure un just echilibru între drepturile persoanei și interesul public al restabilirii încrederii în justiție (§ 32).

III. Sinteza Raportului de evaluare nr. 35 din 19 mai 2026

Conform Raportului de evaluare nr. 35 din 19 mai 2026, Completul a analizat, pe baza informațiilor colectate, și, acolo unde a fost necesar, a solicitat subiectului clarificări suplimentare cu privire la două aspecte:

1) Implicarea subiectului în cauza penală nr. xxxx.

2) Avere nejustificată pentru anii 2013, 2014 şi 2015.

Aspectul privind implicarea subiectului în cauza penală nr. xxxx a fost atenuat pe parcursul evaluării.

Astfel, Completul de evaluare a examinat implicarea subiectului în cauza penală nr. xxxx, inițiată la 2 octombrie 2019 în legătură cu funcționarea defectuoasă a instalațiilor de epurare a apelor uzate ale SA „Apă-Canal Chișinău” și deversarea în râul Bîc a apelor uzate insuficient epurate, fapt care a cauzat prejudicii semnificative mediului, estimate la aproximativ 39.618.090 MDL, și a vizat aspecte de sănătate publică și protecție a mediului. Având în vedere amploarea prejudiciului pretins și interesul public, cauza impunea un grad sporit de diligență, coordonare și supraveghere strategică din partea procuraturii. Cauza penală viza posibile infracțiuni prevăzute de art. 329 alin. (1), art. 229 şi art. 230 din Codul penal și a fost instrumentată în cadrul Secției investigarea fraudelor contra mediului și intereselor publice a Procuraturii Generale, într-o perioadă în care subiectul deținea funcția de șef al acestei Secții și exercita atât autoritate managerială, cât și control ierarhic asupra procurorilor desemnați să investigheze cauza.

În apărarea sa, subiectul a arătat că, a aflat despre această problemă după inițierea cauzei penale. În lipsa unor probe mai precise, Completul pornește de la premisa că, cel puțin pe parcursul investigației, subiectul era în măsură să înțeleagă că lipsa

acreditării putea afecta admisibilitatea sau valoarea probatorie a probelor-cheie. Expertiza judiciară ecologică din 22 decembrie 2021 a confirmat producerea poluării și a cuantificat prejudiciul adus mediului, însă, s-a bazat, cel puțin parțial, pe date de laborator provenite din perioada neacreditată. Subiectul a explicat, de asemenea, în cadrul audierii, că vulnerabilitatea probatorie nu putea fi remediată integral prin analize ulterioare, întrucât prelevarea probelor relevante era intrinsec legată de momentul temporal exact al evenimentelor de poluare din 2019 şi nu putea fi replicată ex post în condiții echivalente.

Materialele cauzei penale indică, de asemenea, că grupul de procurori a întreprins măsuri investigative suplimentare menite să clarifice consecințele poluării, inclusiv solicitări de informații adresate Agenției Naționale pentru Sănătate Publică şi Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, care nu au identificat cazuri de îmbolnăvire sau deces în rândul populației ori al regnului animal. În cadrul audierii, subiectul a invocat limitări structurale ale metodologiei utilizate pentru calcularea prejudiciului adus mediului, care nu includea anumite categorii de prejudicii, afectând astfel încadrarea juridică a faptelor în temeiul art. 229 din Codul penal.

În urma lichidării secției la 6 mai 2022, subiectul a fost desemnat oficial, prin ordonanța scrisă a Procurorului General interimar, în calitate de conducător al grupului de procurori însărcinat cu continuarea investigației. Subiectul a explicat, atât în cea de-a patra rundă de întrebări scrise, cât și în cadrul audierii, că, în pofida acestei desemnări formale, gestionarea operațională a cauzei penale a continuat să fie exercitată în practică de procurorul M.B., în baza unei indicații verbale a Procurorului General interimar. Acesta a clarificat, de asemenea, că procurorul M.B. avea experiență substanțială anterioară în cauze de mediu în cadrul Secției și a continuat să gestioneze cauza penală în fond după reorganizare.

Astfel, Completul a notat că probele disponibile nu stabilesc că subiectul a ignorat în mod deliberat obligații legale clare. Deși nivelul său de implicare personală pare limitat, investigația a continuat să fie gestionată și desfășurată de un grup de procurori, inclusiv de un procuror specializat cu experiență anterioară în cauze de mediu, ceea ce a asigurat un anumit grad de continuitate și competență tehnică în instrumentarea dosarului, în pofida intervenției personale reduse a subiectului.

Prin urmare, deși comportamentul subiectului denotă o anumită pasivitate incompatibilă cu cele mai bune practici profesionale aferente unei funcții de conducere, Completul a considerat că aceste deficiențe nu ating gravitatea necesară pentru a constitui o încălcare a regulilor de etică și conduită profesională prevăzută de art. 11 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 252/2023.

În continuare, Comisia și-a concentrat analiza asupra aspectului care a dus la nepromovarea evaluării în baza Legii nr. 252/2023 – ***Avere nejustificată pentru anii 2013, 2014 și 2015.***

Evaluând cumulativ rezultatele analizei financiare pentru anii **2013–2015**, Comisia a stabilit existența unei averi cu caracter nejustificat în cuantum total de **1.005.060 MDL**, sumă care depășește în mod considerabil plafonul de **234.000 MDL** prevăzut la art. 11 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 252/2023.

Referitor la beneficierea efectivă de apartamentul situat pe str. A., în municipiul Chișinău, înregistrat formal pe numele soacrei subiectului evaluării, Comisia a analizat ansamblul probelor administrate pentru a determina dacă dreptul formal de proprietate reflecta realitatea economică a raporturilor patrimoniale. În acest sens, au fost examinate modalitatea de finanțare a dobândirii imobilului, capacitatea

financiară a proprietarului formal, precum și elementele obiective privind administrarea, folosința și integrarea bunului în gospodăria subiectului. În baza evaluării cumulative a acestor împrejurări, Comisia a reținut că apartamentul făcea parte din sfera patrimonială a gospodăriei subiectului, toate cheltuielile aferente dobândirii și întreținerii acestuia fiind atribuibile subiectului în cadrul evaluării integrității financiare.

Comisia a reținut că, la 28 decembrie 2013, soacra subiectului a încheiat cu SRL „K" Contractul de investiții nr. xxxx pentru dobândirea apartamentului, la prețul de 810.070 MDL, achitabil în trei rate succesive: 264.689 MDL în decembrie 2013, 202.533 MDL în ianuarie 2015 și 342.848 MDL în decembrie 2015. După achitarea integrală a ratelor, la 25 februarie 2016, apartamentul a fost transmis în proprietatea acesteia prin contract de vânzare-cumpărare. Din această perspectivă, Comisia a apreciat că dobândirea imobilului nu putea fi analizată ca o tranzacție singulară, ci ca un mecanism juridic și economic continuu, desfășurat pe parcursul a peste doi ani, în cadrul căruia prima rată a creat poziția contractuală asupra bunului, iar ratele ulterioare, lucrările de renovare și folosirea efectivă a apartamentului au reprezentat etape ale aceluiași proces investițional. În consecință, Comisia a analizat întregul mecanism de dobândire în mod unitar, iar nu fiecare plată în mod izolat.

În susținerea poziției sale, subiectul a prezentat o analiză financiară a gospodăriei socrilor pentru perioada 2008–2013, potrivit căreia aceștia ar fi realizat venituri totale de 1.018.936 MDL și cheltuieli de 676.169 MDL, rezultând un excedent de 342.767 MDL, calculat fără includerea unor economii în numerar de 160.000 MDL. Totodată, acesta a invocat existența unor venituri provenite din activitatea de avocat și pensia de procuror a socrului, economii în numerar, mijloace obținute din vânzarea unui apartament situat în municipiul Soroca, din înstrăinarea a două autoturisme, precum și anumite beneficii materiale de care ar fi beneficiat soacra sa.

Verificând aceste explicații în raport cu informațiile oficiale și celelalte probe administrate, Comisia a apreciat că, deși profilul financiar al socrilor permitea, în mod plauzibil, achitarea primei rate aferente contractului de investiții, o parte dintre sursele financiare invocate nu au fost confirmate prin probe obiective ori prezentau neconcordanțe semnificative. În special, Comisia a constatat lipsa unor dovezi verificabile privind existența economiilor în numerar invocate, inexistența unui suport obiectiv pentru valoarea pretins obținută din vânzarea apartamentului din municipiul Soroca și imposibilitatea cuantificării pretinselor beneficii materiale rezultate din activitatea desfășurată de soacra subiectului în cadrul pieței din municipiul Soroca.

Potrivit Raportului de evaluare, analiza situației financiare aferente anului 2015 a evidențiat că veniturile și resursele financiare verificabile ale socrilor nu erau suficiente pentru a acoperi cumulativ ratele restante aferente contractului de investiții, cheltuielile de renovare a apartamentului, achiziționarea unui autoturism, constituirea unui depozit bancar, donațiile efectuate și cheltuielile curente ale gospodăriei. Comisia a calculat un deficit financiar substanțial, care s-a menținut chiar și în ipoteza includerii împrumutului de 20.000 euro invocat de subiect, concluzionând că nu exista un traseu financiar coerent și verificabil care să justifice finalizarea investiției exclusiv din resursele socrilor.

Sub aspectul beneficierii efective, Comisia a avut în vedere un ansamblu de elemente factologice convergente, inclusiv faptul că în contractele încheiate cu furnizorii de utilități figurau datele de contact ale subiectului și ale soției sale, că în anul 2018 soția subiectului a dobândit două locuri de parcare și o debara în același

complex rezidențial, precum și că datele privind consumul de energie electrică relevau, începând cu anul 2016, o diminuare semnificativă a consumului la apartamentul declarat drept domiciliu și, concomitent, o creștere substanțială a consumului la apartamentul înregistrat pe numele soacrei. În cadrul audierii, subiectul nu a oferit o explicație convingătoare pentru aceste discrepanțe și a confirmat că familia sa utiliza frecvent apartamentul încă înainte de mutarea oficială din anul 2018.

În urma evaluării cumulative a probelor administrate, Comisia a concluzionat că structura formală a dreptului de proprietate asupra apartamentului situat pe strada A. nu reflecta realitatea economică a raporturilor existente, apreciind că subiectul evaluării este beneficiarul efectiv al acestui bun. În consecință, Comisia a reținut că apartamentul a fost dobândit și utilizat în beneficiul efectiv al gospodăriei subiectului, motiv pentru care toate cheltuielile aferente dobândirii, renovării, administrării și întreținerii acestuia urmează a fi atribuite subiectului la evaluarea integrității sale financiare, în conformitate cu criteriile prevăzute de Legea nr. 252/2023.

Referitor la averea nejustificată în sumă de 270.337 MDL pentru anul 2013

Completul a constatat că, în anul de referință, gospodăria subiectului a avut un flux financiar de intrare de 195.964 MDL și cheltuieli totale de 466.301 MDL, rezultând **un deficit financiar de 270.337 MDL**.

La stabilirea veniturilor, Completul a inclus:

- salariu net de la Procuratura Generală în sumă de 96.381 MDL;
- salariul net al soției de la Universitatea de Stat de Educație Fizică şi Sport de 54.583 MDL;
- economii în numerar la sfârșitul anului 2012 – 45.000 MDL;

Totodată, în cheltuieli Completul a inclus:

- cheltuielile minime de trai ale gospodăriei – 73.606 MDL;
- economii în numerar la sfârșitul anului 2013 – 45.000 MDL;
- economii bancare la sfârșitul anului 2013 – 24.2026 MDL;
- taxa de revizie tehnică – 150 MDL;
- taxa de folosire a drumurilor – 520 MDL;
- procurare valută străină (3.600 EUR) – 58.130 MDL;
- plată în temeiul Contractului de investiții nr. xxxx din 28 decembrie 2013 către SRL„K" – 264.689 MDL.

Comparând fluxurile financiare de intrare și de ieșire, Comisia a apreciat că diferența de 270.337 MDL pentru anul 2013 reprezintă avere cu caracter nejustificat, întrucât nu a fost identificată o sursă legală și verificabilă care să justifice acoperirea acesteia.

În motivarea acestei concluzii, Comisia a subliniat că analiza financiară aferentă anului 2013 nu putea fi desprinsă de concluziile formulate anterior cu privire la beneficierea efectivă de apartament. Deși, în cadrul examinării profilului financiar al socrilor, s-a acceptat că aceștia dispuneau, în mod plauzibil, de resurse suficiente pentru achitarea primei rate aferente contractului investițional, această împrejurare nu excludea necesitatea stabilirii persoanei căreia îi este atribuibilă, în realitate, investiția efectuată.

Comisia a reținut că plata de 264.689 MDL reprezenta prima etapă a unui mecanism investițional unic și continuu, desfășurat în perioada 2013–2016, care a avut drept rezultat dobândirea și integrarea apartamentului în gospodăria subiectului. În opinia Comisiei, această plată nu putea fi analizată izolat de ratele ulterioare, de

lucrările de renovare și de folosirea efectivă a imobilului, toate aceste elemente demonstrând existența unui singur aranjament economic desfășurat în beneficiul gospodăriei subiectului.

În acest context, Comisia a apreciat că, odată stabilită existența beneficiului efectiv asupra apartamentului, toate cheltuielile aferente dobândirii acestuia, inclusiv plata inițială efectuată în anul 2013, urmau să fie atribuite subiectului în cadrul evaluării integrității financiare. Comisia a arătat că izolarea artificială a primei rate de restul mecanismului investițional ar conduce la fragmentarea nejustificată a unei operațiuni economice unice și ar denatura realitatea patrimonială rezultată din probele administrate.

În consecință, Comisia a concluzionat că soldul negativ de 270.337 MDL reflectă o diferență substanțială între resursele financiare legale identificate și cheltuielile imputabile gospodăriei subiectului în anul 2013, diferență relevantă pentru aprecierea respectării criteriilor de integritate financiară prevăzute de Legea nr. 252/2023.

Aferent averii nejustificate în sumă de 85.129 MDL pentru anul 2014, Completul a constatat că, în anul vizat, gospodăria subiectului a realizat venituri totale de 329.981 MDL și a efectuat cheltuieli totale de 415.110 MDL, rezultând **un deficit financiar de 85.129 MDL**.

La stabilirea fluxului financiar de intrare, Completul a inclus:

- salariu net de la Procuratura Generală - 104.800 MDL;
- salariul net al soției de la Universitatea de Stat de Educație Fizică şi Sport - 55.975 MDL;
- economii în numerar la sfârșitul anului 2013 - 45.000 MDL;
- economii bancare la sfârșitul anului 2013 – 24.206 MDL;
- vânzarea automobilului Xxxx – 20.000 MDL;
- donație către copilul 1 – 40.000 MDL;
- donație către copilul 2 – 40.000 MDL.

Pe baza acestor date, Completul a stabilit că veniturile totale disponibile ale gospodăriei în anul 2014 au constituit 329. 981 MDL.

În fluxul financiar de ieșire, Completul a inclus:

- cheltuielile minime de trai ale gospodăriei - 79.781 MDL;
- economii în numerar la sfârșitul anului 2014 – 45.000 MDL;
- economii bancare la sfârșitul anului 2014 – 27.429 MDL;
- procurarea automobilului Xxxx – 236.247 MDL;
- înlocuirea bucătăriei – 15.000 MDL;
- CASCO pentru Xxxx– 11.590 MDL.

În cadrul evaluării, Comisia a analizat distinct două automobile dobândite în anul 2014. În privința automobilului Skoda Superb, deși acesta era utilizat de soția subiectului în temeiul unui drept de uzufruct, Comisia a constatat că socrul subiectului dispunea de suficiente resurse financiare pentru procurarea vehiculului și, în consecință, a acceptat explicațiile oferite de subiect, excluzând costul de achiziție al acestuia din analiza fluxurilor financiare ale gospodăriei.

O concluzie diferită a fost formulată în privința automobilului Xxxx, înregistrat formal pe numele mamei subiectului. Comisia a reținut că valoarea declarată de subiect, de 30.000 MDL, nu era susținută de documente verificabile și contravenea datelor oficiale furnizate de Serviciul Vamal, care indicau un cost total de import de

236.247 MDL. În lipsa unor înscrisuri obiective care să demonstreze existența unui alt preț de achiziție, Comisia a considerat valoarea vamală și taxele aferente drept cel mai fiabil reper pentru determinarea costului real al dobândirii vehiculului.

Totodată, Comisia a examinat capacitatea financiară a proprietarului formal al automobilului, respectiv mama subiectului, constatând că veniturile oficiale ale acesteia erau insuficiente pentru a justifica achiziționarea vehiculului. Analiza financiară a evidențiat un deficit semnificativ chiar și în ipoteza includerii sumelor suplimentare invocate de subiect, ceea ce, în opinia Comisiei, excludea posibilitatea ca aceasta să fi suportat în mod independent costurile achiziției.

În analiza beneficierii efective, Comisia a avut în vedere un ansamblu de probe convergente. Astfel, s-a constatat că soția subiectului deținea un drept de uzufruct asupra automobilului, în timp ce proprietarul formal nu deținea permis de conducere. De asemenea, subiectul și soția sa figurau ca unici conducători auto asigurați în polițele RCA, soția subiectului a achitat polițele de asigurare, a efectuat reviziile tehnice obligatorii și a suportat taxele de folosire a drumurilor, ceea ce demonstra că vehiculul era administrat și utilizat în mod efectiv de gospodăria subiectului.

Comisia a acordat o importanță deosebită și modalității de dobândire a automobilului Xxxx. Din explicațiile subiectului a rezultat că propriul său automobil Xxxx a constituit parte a contraprestației utilizate pentru achiziționarea noului vehicul, fiind transmis vânzătorului în cadrul aceleiași tranzacții. Comisia a apreciat că această împrejurare demonstrează implicarea directă a gospodăriei subiectului în finanțarea dobândirii automobilului și confirmă existența unei legături economice între bun și patrimoniul familiei sale. În plus, subiectul a recunoscut că acceptarea acestui aranjament era determinată de faptul că automobilul urma să rămână la dispoziția gospodăriei sale și să fie utilizat pentru necesitățile acesteia.

Evaluând în ansamblu capacitatea financiară a proprietarului formal, modalitatea de finanțare a tranzacției, implicarea bunurilor aparținând subiectului, exercitarea dreptului de uzufruct, administrarea curentă și utilizarea efectivă a vehiculului, Comisia a concluzionat că automobilul Xxxx era integrat în gospodăria subiectului, iar costul de dobândire al acestuia trebuia atribuit subiectului în cadrul evaluării integrității financiare.

În consecință, comparând fluxurile financiare de intrare și de ieșire aferente anului 2014, Comisia a constatat existența unei diferențe negative în cuantum de 85.129 MDL, apreciind că aceasta reprezintă avere cu caracter nejustificat, întrucât nu a fost identificată o sursă legală și verificabilă care să justifice acoperirea acesteia.

Cu privire la averea nejustificată în sumă de 649.594 pentru anul 2015, Completul a constatat că, în acest an, gospodăria subiectului a înregistrat venituri totale de 305.287 MDL și cheltuieli totale de 954.88 MDL, rezultând **un deficit financiar de 649.594 MDL**.

La stabilirea fluxului financiar de intrare, Completul a inclus:

- salariu net de la Procuratura Generală – 103.077 MDL;
- salariu net de la Institutul Național al Justiției – 10.306 MDL;
- salariul net al soției de la Universitatea de Stat de Educație Fizică și Sport – 64.412 MDL;
- economii în numerar la sfârşitul anului 2014 – 45.000 MDL;
- economii bancare la sfârșitul anului 2014 - 27.492 MDL;
- donație către copilul 1 – 31.000 MDL;

- donație către copilul 2 – 24.000 MDL.

La capitolul cheltuieli, Completul a reținut:

- cheltuielile minime de trai ale gospodăriei - 105.941 MDL;
- economii în numerar la sfârşitul anului 2015 – 50.000 MDL;
- economii bancare la sfârşitul anului 2015 – 19.677 MDL;
- plată în temeiul Contractului de investiții nr. xxxx din 28 decembrie2013 către SRL „K” – 545.381 MDL;
- taxa de folosire a drumurilor pentru Xxxx – 2.008 MDL;
- asigurarea RCA pentru Xxxx – 379 MDL;
- taxa de folosire a drumurilor pentru Xxxx– 1.181 MDL;
- asigurarea RCA pentru Xxxx – 261 MDL;
- asigurarea CASCO pentru Xxxx – 12.192 MDL;
- cheltuieli pentru combustibil pentru Xxxx - 7.482 MDL;
- cheltuieli pentru combustibil pentru Xxxx – 10.000 MDL;
- renovarea apartamentului de pe str. A. – 200.000 MDL;
- plată către Î.S.„„Registru" – 379 MDL.

Subiectul a contestat includerea ratelor achitate în anul 2015 și a cheltuielilor de renovare în fluxul financiar al gospodăriei sale, reiterând poziția potrivit căreia apartamentul aparținea exclusiv socrilor săi, atât din punct de vedere juridic, cât și economic, iar plățile aferente nu puteau fi imputate gospodăriei sale.

Comisia a respins aceste argumente, reținând că analiza anterioară privind beneficierea efectivă a demonstrat că apartamentul a fost integrat progresiv în gospodăria subiectului, astfel încât toate cheltuielile aferente finalizării investiției și punerii în folosință a imobilului trebuiau atribuite acestuia în cadrul evaluării integrității financiare. În opinia Comisiei, ratele achitate în anul 2015 reprezentau continuarea aceluiași mecanism investițional început în anul 2013 și nu puteau fi desprinse artificial de ansamblul operațiunii economice analizate.

Referitor la lucrările de renovare, Comisia a constatat că subiectul a indicat un cost total estimativ de aproximativ 400.000–450.000 MDL, suportat în perioada 2014–2016, însă nu a prezentat documente justificative și nici o repartizare clară a acestor cheltuieli pe fiecare an, deși această informație i-a fost solicitată expres în cadrul celei de-a doua runde de întrebări scrise. În lipsa unor dovezi obiective privind cronologia și cuantumul lucrărilor, Comisia a analizat împrejurările obiective ale cauzei.

Astfel, Comisia a reținut că imobilul a fost dat în exploatare în anul 2015, iar, potrivit propriilor declarații ale subiectului, soacra sa a început să locuiască în apartament în anul 2016. În aceste condiții, Comisia a apreciat că lucrările de renovare nu puteau fi efectuate în mod plauzibil înainte de darea în exploatare a imobilului, respectiv în anul 2014. Pornind de la această cronologie și în lipsa unei defalcări documentate prezentate de subiect, Comisia a considerat justificată metodologic repartizarea sumei minime declarate pentru renovări, respectiv 400.000 MDL, în mod egal între anii 2015 și 2016, atribuind astfel suma de 200.000 MDL anului 2015.

Comparând fluxurile financiare de intrare și de ieșire aferente anului 2015, Comisia a constatat existența unei diferențe negative în cuantum de 649.594 MDL, apreciind că aceasta reprezintă avere cu caracter nejustificat, întrucât nu a fost identificată o sursă legală și verificabilă care să justifice acoperirea acesteia.

<u>Astfel, principalele constatări care au stat la baza concluziei de nepromovare au vizat:</u>

- atribuirea către subiect a calității de beneficiar efectiv al apartamentului, situat pe strada A, Comisia reținând că, deși acesta era înregistrat formal pe numele socrilor săi, subiectul a exercitat controlul efectiv asupra bunului, a suportat costurile aferente dobândirii și întreținerii acestuia și a beneficiat în mod direct de utilizarea lor;

- includerea în fluxurile financiare de ieșire a cheltuielilor aferente bunurilor de pe strada A, respectiv a ratelor achitate pentru apartament în cuantum de 264.689 MDL în anul 2013, și 545.381MDL în anul 2015,

Astfel, analizând cumulativ anii 2013–2015, Completul a stabilit existența unei averi nejustificate totale de 1.005.060 MDL (270.337 MDL + 85.129 MDL + 649.594 MDL). Completul a reținut că aceste discrepanțe nu reprezintă situații izolate, ci reflectă un model constant de dezechilibru între resursele financiare disponibile și cheltuielile efectuate de gospodăria subiectului.

Întrucât suma cumulată (de 1.005.060 MDL) depășește substanțial pragul de 234.000 MDL prevăzut de art. 11 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 252/2023, Completul a concluzionat că subiectul evaluării nu întrunește criteriul de integritate financiară prevăzut de lege, propunând nepromovarea evaluării externe.

IV. Linia de apărare a procurorului Ghenadie Pîrlii în cadrul evaluării

Apărarea procurorului Ghenadie Pîrlii s-a fundamentat, în esență, pe contestarea elementelor de fapt și a metodologiei utilizate de Complet la reconstituirea situației sale financiare, care au stat la baza concluziei privind necorespunderea criteriului de integritate financiară.

În cadrul rundelor succesive de întrebări scrise, al opiniei scrise depuse anterior audierii și în cadrul audierii desfășurate în fața Completului de evaluare, procurorul a participat activ la administrarea probelor, prezentând explicații, înscrisuri și argumente menite să înlăture dubiile formulate de Complet.

Sub aspectul integrității etice, procurorul a susținut că, în cauza penală nr. xxxx, și-a exercitat atribuțiile în limitele competențelor funcționale și ale cadrului normativ aplicabil. Acesta a arătat că, până la reorganizarea Procuraturii Generale, rolul său era unul de coordonare și supraveghere ierarhică, investigația fiind desfășurată de un grup de procurori specializați, iar ulterior desemnării sale în calitate de conducător al grupului, administrarea efectivă a cauzei a continuat să fie realizată de procurorul responsabil de dosar. Totodată, a invocat caracterul sistemic al deficiențelor privind acreditarea laboratorului de mediu și imposibilitatea obiectivă de a reconstitui ulterior probele biologice și de mediu.

În ceea ce privește integritatea financiară, procurorul a negat în mod constant că apartamentul situat pe strada A. ar fi aparținut, în realitate, gospodăriei sale sau că plățile efectuate în temeiul Contractului de investiții nr. xxxx ar putea fi atribuite patrimoniului familiei sale. Acesta a susținut că imobilul a fost dobândit exclusiv de socrii săi, atât sub aspect juridic, cât și economic, din resursele financiare proprii ale acestora, invocând faptul că întreaga documentație contractuală a fost încheiată pe numele soacrei sale, iar dreptul de proprietate a fost înregistrat exclusiv pe numele acesteia.

În susținerea acestei poziții, procurorul a prezentat o analiză financiară a gospodăriei socrilor pentru perioada 2008–2013, contracte și alte înscrisuri pe care le-a considerat apte să demonstreze existența resurselor financiare necesare pentru achitarea apartamentului, inclusiv a ratelor aferente contractului de investiții și a cheltuielilor de renovare. Totodată, acesta a invocat existența unui împrumut de 20.000

euro contractat de socrul său, apreciind că această sursă suplimentară de finanțare acoperea cheltuielile aferente finalizării investiției.

Procurorul a susținut, de asemenea, că familia sa nu avea nici posibilitatea financiară și nici necesitatea practică de a dobândi un al doilea apartament, întrucât deținea deja un apartament cu suprafața de 58,6 m² în municipiul Chișinău, pe strada G.V. În opinia sa, această împrejurare excludea existența unei rațiuni economice pentru dobândirea unei alte locuințe prin intermediul rudelor, iar apartamentul de pe strada A. a constituit, pe întreaga perioadă relevantă, locuința autonomă a socrilor săi și nu un bun destinat sau utilizat în beneficiul gospodăriei sale.

O altă direcție importantă a apărării a vizat metodologia utilizată de Complet pentru reconstituirea fluxurilor financiare, în special modalitatea de reflectare a economiilor în numerar la începutul și sfârșitul fiecărui an, procurorul susținând că această metodologie a condus la denaturarea situației sale financiare și la majorarea artificială a diferențelor negative identificate.

De asemenea, procurorul a contestat imputarea unor cheltuieli incluse în analiza financiară, susținând că acestea au fost suportate de alte persoane din cadrul familiei extinse și nu puteau fi atribuite gospodăriei sale. Totodată, acesta a invocat faptul că anumite venituri și resurse financiare ale membrilor familiei și ale socrilor săi nu au fost valorificate ori au fost apreciate insuficient de către Complet, ceea ce, în opinia sa, a influențat în mod direct rezultatul reconstituirii financiare.

În esență, apărarea procurorului s-a construit pe patru teze principale:

- inexistența calității sale de beneficiar efectiv al apartamentului și al bunurilor conexe situate pe strada A.;
- caracterul eronat al metodologiei utilizate pentru reflectarea economiilor în numerar în cadrul fluxurilor financiare;
- neimputabilitatea unor cheltuieli incluse de Complet în analiza situației sale financiare;
- existența unor venituri și resurse financiare suplimentare ale familiei și socrilor săi, care, în opinia sa, nu au fost luate în considerare sau au fost evaluate insuficient.

Prin urmare, întreaga apărare a procurorului este structurată în jurul acestor patru direcții principale, acesta susținând că deficitele financiare identificate pentru anii 2013–2015 reprezintă consecința modului în care Completul a apreciat calitatea sa de beneficiar efectiv al apartamentului de pe strada A., metodologia de reconstituire a fluxurilor financiare, imputarea anumitor cheltuieli și evaluarea resurselor financiare disponibile ale familiei și socrilor săi.

VI. Aspecte procedurale privind examinarea Raportului de evaluare în ședințele CSP din 22 iunie 2026, 08 iulie 17 iulie și 23 iulie 2026

Consiliul reține că, potrivit art. 18 alin. (1) din Legea nr. 252/2023, atât subiectul evaluării, cât și reprezentantul Comisiei de evaluare au dreptul de a-și expune pozițiile în ședința de examinare a raportului, participarea acestora constituind un drept procedural, iar nu o obligație. Prin urmare, neexercitarea acestui drept nu împiedică examinarea cauzei și adoptarea unei soluții.

Respectiv, Comisia de evaluare a confirmat recepționarea invitației de participare la ședință și a declinat participarea, menținându-și practica instituțională anterioară.

În lipsa participării reprezentantului Comisiei de evaluare, Consiliul a procedat la examinarea Raportului de evaluare în baza materialelor dosarului, a constatărilor și concluziilor expuse în Raport, precum și a explicațiilor și obiecțiilor formulate de subiectul evaluării.

Respectiv, se notează că Raportul de evaluare nr. 35 din 19 mai 2026, împreună cu dosarul de evaluare și materialele aferente, a fost înregistrat în circuitul instituțional al Consiliului Superior al Procurorilor la data de 22 mai 2026. Potrivit art. 18 alin. (3) din Legea nr. 252/2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și procurorilor, Consiliul urma să se pronunțe asupra raportului în termen de 30 de zile, respectiv până la data de 22 iunie 2026.

Raportul de evaluare emis în privința procurorului Ghenadie Pîrlii a fost inclus pe ordinea de zi a ședinței Consiliului Superior al Procurorilor din 22 iunie 2026, în vederea examinării în fond, în conformitate cu prevederile Legii nr. 252/2023.

Procurorul Ghenadie Pîrlii a fost prezent, beneficiind de posibilitatea efectivă de a-și expune poziția cu privire la constatările formulate în Raportul de evaluare.

În cadrul examinării materialelor dosarului de evaluare și al deliberărilor desfășurate în ședință, Consiliul a constatat existența unor aspecte care necesitau clarificări suplimentare înainte de adoptarea unei soluții asupra Raportului de evaluare.

În special, au fost identificate neclarități privind reconstrucția fluxurilor financiare realizată de Comisia de evaluare, inclusiv sub aspectul reflectării operațiunilor de debit și credit, al surselor unor mijloace financiare și al metodologiei utilizate la determinarea soldurilor financiare. Totodată, Consiliul a apreciat că se impune o analiză suplimentară a regimului juridic al apartamentului situat pe strada A., inclusiv sub aspectul beneficiarului efectiv și al imputării cheltuielilor aferente dobândirii și renovării acestuia, aceste circumstanțe fiind relevante pentru aprecierea patrimoniului atribuibil persoanei evaluate și a concluziilor privind existența unei averi cu caracter nejustificat.

Consiliul a reținut că examinarea unui raport de evaluare presupune analiza unui volum considerabil de înscrisuri și materiale probatorii, precum și verificarea argumentelor formulate atât de Comisia de evaluare, cât și de persoana evaluată. Totodată, pe rolul Consiliului se aflau și alte rapoarte de evaluare, examinate în ordinea înregistrării acestora.

În acest context, Consiliul a subliniat că examinarea raportului nu poate avea un caracter formal, întrucât hotărârea adoptată produce consecințe juridice și profesionale semnificative pentru persoana evaluată. Prin urmare, soluționarea cauzei impunea o analiză completă și riguroasă a tuturor circumstanțelor relevante, în vederea adoptării unei hotărâri temeinice și suficient motivate.

Având în vedere complexitatea aspectelor examinate, volumul materialului probator și necesitatea verificării unor elemente susceptibile să influențeze rezultatul evaluării, Consiliul a apreciat că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 60 alin. (5) din Codul administrativ pentru prelungirea termenului procedurii administrative, astfel încât hotărârea să fie adoptată cu respectarea exigențelor Legii nr. 252/2023 și a standardului „dubiilor serioase”, consacrat în jurisprudența Curții Constituționale.

În aceste condiții, prin decizie protocolară a fost amânată examinarea subiectului, iar prin **Hotărârea nr. 1-175/2026 din 22 iunie 2026**, Consiliul Superior al Procurorilor a dispus prelungirea cu 30 de zile a termenului de examinare a Raportului de evaluare emis în privința procurorului Ghenadie Pîrlii, termenul final pentru adoptarea hotărârii fiind stabilit pentru data de **22 iulie 2026**.

Ulterior, Raportul de evaluare a fost inclus pe ordinea de zi a ședinței Consiliului Superior al Procurorilor din 08 iulie 2026. La data de 02 iulie 2026, Ghenadie Pîrlii a depus o cerere prin care a solicitat amânarea examinării Raportului de evaluare pentru o altă ședință ulterioară datei de 20 iulie 2026. În motivarea cererii, acesta a arătat că, în baza Ordinului Procurorului General nr. 1058-p din 12 iunie 2026, beneficia de concediu anual de odihnă în perioada 06–24 iulie 2026, iar în intervalul 06–16 iulie 2026 urma să se afle împreună cu familia peste hotarele Republicii Moldova. Totodată, acesta a susținut că participarea sa la ședință este indispensabilă pentru exercitarea efectivă a dreptului la apărare, având în vedere existența unor aspecte de fapt și de drept care necesitau clarificări suplimentare și care puteau influența aprecierea situației sale patrimoniale și financiare. În susținerea solicitării, procurorul a invocat și dispozițiile art. 60 alin. (5) din Codul administrativ, precum și considerentele reținute de Consiliu în Hotărârea nr. 1-175/2026 privind complexitatea cauzei și posibilitatea prelungirii termenului procedurii administrative, apreciind că examinarea Raportului în lipsa sa ar afecta caracterul efectiv și echitabil al procedurii.

Examinând cererea formulată în ședința din 08 iulie 2026, prin decizie protocolară Consiliul a decis amânarea examinării subiectului pentru o dată ulterioară.

În continuare, anticipând ședința Consiliului Superior al Procurorilor din 17 iulie 2026, prin cererea din 14 iulie 2026, procurorul Ghenadie Pîrlii a solicitat amânarea examinării Raportului de evaluare nr. 35, invocând faptul că, în perioada respectivă, se afla în concediu anual de odihnă, acordat în baza Ordinului Procurorului General nr. 1058 din 12 iunie 2026, pentru intervalul 06–24 iulie 2026.

În motivarea cererii, procurorul a arătat că concediul fusese planificat anterior, iar la data depunerii cererii se afla împreună cu familia peste hotarele Republicii Moldova. Totodată, acesta a susținut că, din motive obiective determinate de aflarea sa în străinătate, nu putea asigura nici prezența fizică și nici condițiile necesare unei participări efective, confidențiale și neîntrerupte la ședință prin intermediul mijloacelor de comunicare la distanță.

În aceste condiții, invocând importanța procedurii și necesitatea participării personale pentru prezentarea explicațiilor și formularea răspunsurilor la eventualele întrebări ale membrilor Consiliului, procurorul a solicitat din nou amânarea examinării Raportului de evaluare nr. 35 pentru o ședință ulterioară, care să fie stabilită după data de 20 iulie 2026.

În ședința Consiliului din **23 iulie 2026**, procurorul Ghenadie Pîrlii a fost prezent, beneficiind de posibilitatea efectivă de a răspunde întrebărilor adresate de membrii Consiliului și de a prezenta explicații suplimentare în susținerea obiecțiilor formulate împotriva Raportului Comisiei de evaluare.

Referitor la circumstanțele achiziționării, în anul 2014, a automobilului de model Xxxx, Consiliul a solicitat clarificări privind susținerile formulate de subiect referitoare la structura tranzacției și la implicarea automobilului de model Xxxx, în contextul în care această împrejurare nu rezulta în mod expres din constatările reținute în hotărârea Curții Supreme de Justiție din 27 iunie 2025.

În răspunsurile oferite, subiectul a reiterat că poziția sa a rămas constantă pe parcursul întregii proceduri de evaluare, arătând că automobilul Xxxx a constituit parte a contraprestației pentru dobândirea automobilului Xxxx, împreună cu plata diferenței în numerar, în cuantum de 7.000 euro. Acesta a explicat că, în cadrul procedurii anterioare de evaluare, nu a evidențiat în mod expres acest aspect, fiind indicată doar componenta bănească a tranzacției, însă suma de 20.000 MDL obținută în urma

înstrăinării automobilului Xxxx a fost declarată în declarația anuală de avere și interese personale.

Totodată, întrebat asupra valorii economice atribuite automobilului Xxxx în cadrul tranzacției, subiectul a precizat că acesta se afla într-o stare tehnică precară și că transmiterea lui către vânzătorul automobilului Xxxx a reprezentat rezultatul unei înțelegeri familiale, acceptate în contextul sprijinului constant acordat de sora sa și de familia acesteia. Potrivit explicațiilor oferite, automobilul Xxxx urma să deservească necesitățile familiei extinse, motiv pentru care contribuția financiară și transmiterea automobilului Xxxx au fost considerate suficiente pentru realizarea tranzacției.

Consiliul a solicitat, de asemenea, explicații privind rațiunea înregistrării automobilului Xxxx pe numele mamei subiectului, în condițiile în care aceasta nu deținea permis de conducere. În răspuns, procurorul a arătat că această opțiune a aparținut exclusiv membrilor familiei, în special surorii sale, susținând că nici aceasta nu deținea permis de conducere la momentul achiziției, iar o parte semnificativă din prețul automobilului fusese suportată din resursele financiare ale acesteia și ale soțului său. Subiectul a precizat că nu a participat la luarea deciziei privind înregistrarea dreptului de proprietate și că nu a atribuit importanță acestui aspect la momentul efectuării tranzacției.

În continuare, membrii Consiliului au solicitat clarificări privind împrejurările contractării, de către socrul subiectului, a împrumutului în sumă de 8.000 euro, utilizat pentru achiziționarea automobilului Xxxx în anul 2014, în contextul în care analiza financiară indica, pentru acea perioadă, existența unui sold pozitiv al gospodăriei acestuia.

În răspunsurile formulate, subiectul a declarat că nu cunoaște în detaliu circumstanțele concrete ale tranzacției, însă, din informațiile primite de la socrul său, acesta identificase o ofertă avantajoasă pentru procurarea automobilului și avea la dispoziție un termen foarte scurt pentru finalizarea achiziției. Potrivit explicațiilor oferite, împrumutul a fost contractat de la o persoană apropiată, cu care socrul întreținea relații de încredere, exclusiv pentru acoperirea unei necesități temporare de lichidități, urmând să fie restituit într-un interval de aproximativ o săptămână, după finalizarea operațiunii. Subiectul a mai arătat că socrul său desfășura în mod frecvent operațiuni de cumpărare și înstrăinare a automobilelor, astfel încât a apreciat că respectiva tranzacție se înscria în conduita economică obișnuită a acestuia.

Consiliul a luat act de explicațiile oferite de subiect, acestea fiind analizate în coroborare cu întregul material probator administrat în cauză și evaluate prin prisma celorlalte înscrisuri și informații existente la dosarul de evaluare.

V. Poziția subiectului evaluării față de Raportul de evaluare nr. 35 din 19 mai 2026

La data de 16 iunie 2026, în circuitul instituțional al Consiliului Superior al Procurorilor a fost înregistrată referința procurorului Ghenadie Pîrlii, însoțită de acte confirmative, în care acesta și-a expus obiecțiile formulate asupra Raportului de evaluare nr. x din 19 mai 2026.

Ulterior, argumentele expuse în obiecțiile scrise au fost reiterate și dezvoltate de procuror și în cadrul ședințelor publice ale Consiliului Superior al Procurorilor din 22 iunie și 23 iulie 2026, în procesul de examinare a Raportului de evaluare.

Prin poziția scrisă prezentată Consiliului Superior al Procurorilor, procurorul Ghenadie Pîrlii și-a exprimat dezacordul cu Raportul de evaluare nr. 35 din 19 mai

2026 și cu propunerea Completului de evaluare privind nepromovarea evaluării externe. Acesta a contestat concluzia potrivit căreia, în perioada 2013–2015, ar fi acumulat o avere nejustificată în sumă totală de 1.005.060 lei, superioară pragului prevăzut de art. 11 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 252/2023.

În susținerea poziției sale, subiectul evaluării a invocat, în primul rând, standardele aplicabile procedurii de examinare a Raportului de către Consiliul Superior al Procurorilor. Făcând trimitere la Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 16 ianuarie 2025, acesta a susținut că Plenul Consiliului nu se poate limita la preluarea standardului „dubiilor serioase" aplicat de Comisia de evaluare, ci trebuie să verifice existența unor probe suficiente privind necorespunderea persoanei evaluate criteriilor de integritate, având în vedere consecințele deosebit de grave ale hotărârii asupra carierei sale profesionale.

Totodată, procurorul a susținut că Raportul nu ar corespunde exigențelor de motivare prevăzute de art. 17 alin. (1) din Legea nr. 252/2023, întrucât anumite explicații și probe prezentate pe parcursul evaluării nu ar fi fost reflectate ori ar fi fost apreciate selectiv și insuficient motivat. Acesta a criticat inclusiv terminologia utilizată în Raport, apreciind că unele formulări ar sugera lipsa de credibilitate a probelor înainte de examinarea efectivă a conținutului acestora.

O altă critică de ordin general a vizat pretinsa aplicare neuniformă a standardelor de evaluare. Subiectul a invocat mai multe rapoarte adoptate anterior de Comisie în cauze pe care le-a considerat comparabile, susținând că, în respectivele proceduri, declarațiile rudelor, veniturile neoficiale, economiile în numerar, contextul familial și folosirea unor bunuri înregistrate pe numele altor persoane ar fi fost apreciate cu mai multă flexibilitate. În opinia sa, în prezenta cauză ar fi fost aplicat un standard probatoriu mai riguros, fără o justificare obiectivă a diferenței de tratament.

În esență, poziția subiectului evaluării s-a întemeiat pe contestarea a patru elemente principale: calitatea sa de beneficiar efectiv al apartamentului situat pe strada A.; atribuirea gospodăriei sale a costurilor aferente dobândirii și renovării apartamentului; includerea în fluxul financiar al gospodăriei a valorii automobilului Xxxx; precum și modalitatea de analiză a economiilor, veniturilor și disponibilităților financiare ale familiei sale și ale socrilor.

Procurorul a negat că ar fi fost beneficiarul efectiv al apartamentului situat pe strada A, înregistrat pe numele soacrei sale. Acesta a susținut că imobilul a fost dobândit de socri în nume propriu și din sursele financiare ale acestora, iar documentele contractuale, dreptul de proprietate și participarea la etapele tranzacției confirmă realitatea juridică și economică a dobândirii bunului de către proprietara formală.

În susținerea acestei poziții, subiectul a invocat declarațiile socrului, ale cumnatei, ale vecinilor și ale reprezentantului societății de construcții, precum și documente medicale și alte înscrisuri care, în opinia sa, confirmă că soacra a participat personal la încheierea actelor, a locuit efectiv în apartament până la deces și a administrat bunul ca proprietar. Acesta a remarcat că nu a fost întocmit niciun testament, contract de donație sau alt act juridic în favoarea familiei sale, iar după decesul proprietarei apartamentul a fost supus regimului succesoral legal.

Procurorul a explicat că familia sa s-a stabilit cu traiul permanent în apartament abia în anul 2018, cu acordul socrului și în baza unui drept de abitație exercitat în contextul relațiilor familiale. În opinia sa, locuirea ulterioară în apartament, utilizarea ocazională anterioară, achiziționarea unor locuri de parcare și a unei debarale sau indicarea datelor de contact ale soției în unele contracte de utilități nu demonstrează

existența unui control juridic ori economic asupra bunului în perioada relevantă evaluării.

De asemenea, subiectul a contestat relevanța consumului de utilități și a reducerii consumului de energie electrică în apartamentul propriu al familiei de pe strada G.V., arătând că diferențele de consum puteau fi explicate prin vizitele frecvente ale copiilor și ale membrilor familiei extinse la locuința soacrei, prin starea precară de sănătate a acesteia și prin sprijinul acordat în cadrul relațiilor de familie.

Aferent capacității financiare a socrilor, Ghenadie Pîrlii a susținut că gospodăria socrilor dispunea de suficiente resurse pentru achiziționarea și renovarea apartamentului. Potrivit calculelor prezentate de acesta, în perioada 2008–2013, socrii ar fi obținut venituri totale de 1.018.936 lei și ar fi suportat cheltuieli de 676.169 lei, rezultând un sold pozitiv de 342.767 lei, fără includerea economiilor declarate în sumă de 160.000 lei.

Pentru anul 2014, acesta a indicat resurse financiare totale de 770.215 lei și cheltuieli de 239.251 lei, rezultând un excedent de 530.964 lei. Pentru anul 2015, a susținut că gospodăria socrilor ar fi dispus de 1.222.716 lei, sumă ce includea soldul anului precedent, pensia și onorariile socrului, veniturile din vânzarea unui automobil și un împrumut de 20.000 euro contractat în vederea achitării obligațiilor aferente apartamentului.

Procurorul a criticat analiza separată a anului 2015, susținând că aceasta ar fi pornit în mod eronat de la premisa unui sold inițial zero și nu ar fi luat în considerare disponibilitățile financiare acumulate în anul anterior. În opinia sa, examinarea cumulativă a fluxurilor financiare ar demonstra existența unui traseu de finanțare coerent și suficient pentru achitarea ratelor și a lucrărilor de renovare.

Subiectul a contestat și diminuarea valorii reținute pentru vânzarea unui apartament din municipiul Soroca, precum și neacceptarea integrală a economiilor în numerar și a împrumutului de 20.000 euro. Acesta a susținut că probele prezentate, inclusiv declarațiile și actele autentificate notarial, ar fi fost minimalizate fără o justificare suficientă.

Referitor la deficitul de 270.337 lei constatat pentru anul 2013, procurorul a contestat includerea în fluxul financiar al gospodăriei sale a sumei de 264.689 lei, reprezentând prima rată achitată în temeiul contractului de investiții privind apartamentul.

Acesta a arătat că însăși Comisia a admis că socrii dispuneau de un profil financiar suficient pentru achitarea primei rate. În consecință, în opinia sa, recunoașterea capacității financiare a socrilor ar fi incompatibilă cu imputarea aceleiași plăți gospodăriei sale.

Cu privire la automobilul Xxxx și diferența aferentă anului 2014

În privința deficitului de 85.129 lei pentru anul 2014, subiectul a contestat includerea în fluxul financiar de ieșire a sumei de 236.247 lei, reprezentând valoarea automobilului Xxxx înregistrat pe numele mamei sale.

Procurorul a susținut că automobilul a fost procurat din resursele financiare ale mamei, surorii și cumnatului său, fără contribuția gospodăriei sale. Potrivit explicațiilor sale, suma de 7.000 euro achitată vânzătorului ar fi provenit în cuantum de 4.000 euro de la mamă și 3.000 euro de la familia surorii.

Totodată, acesta a arătat că vehiculul nu a fost utilizat exclusiv de familia sa, ci și de sora, cumnatul și mama sa, în funcție de necesități. A mai invocat faptul că

achiziția a fost gestionată de cumnat, iar automobilul a fost ulterior înstrăinat de proprietarul înregistrat, care a încasat prețul vânzării.

În opinia subiectului, simpla utilizare repetată a vehiculului nu este suficientă pentru stabilirea calității de beneficiar efectiv, în lipsa unor probe privind finanțarea achiziției, controlul exclusiv asupra bunului sau obținerea exclusivă a avantajelor economice aferente acestuia.

Referitor la deficitul de 649.594 lei constatat pentru anul 2015, subiectul a contestat includerea în fluxul financiar al gospodăriei sale a sumei de 545.381 lei, reprezentând două rate achitate pentru apartament, precum și a sumei de 200.000 lei, estimată drept cheltuieli de renovare.

Acesta a reiterat că respectivele cheltuieli au fost suportate de socri, iar gospodăria acestora dispunea de resurse suficiente pentru finalizarea investiției. Totodată, a invocat declarația socrului potrivit căreia lucrările de renovare au fost organizate de soacră și finanțate exclusiv din mijloacele familiei lor.

Procurorul a susținut că Raportul nu identifică transferuri bancare, documente contabile sau alte probe directe care să demonstreze că familia sa ar fi achitat ratele sau renovarea apartamentului. În opinia sa, imputarea acestor cheltuieli reprezintă consecința exclusivă a concluziei contestate privind calitatea sa de beneficiar efectiv al bunului.

În concluzie, subiectul evaluării a susținut că deficitele financiare identificate pentru anii 2013–2015 sunt rezultatul atribuirii neîntemeiate gospodăriei sale a unor cheltuieli suportate de rude, al neacceptării unor venituri și resurse financiare ale acestora și al unei analize fragmentare a fluxurilor financiare.

Acesta a mai arătat că, prin excluderea sumelor pe care le consideră imputate nejustificat, nu s-ar mai constata existența unei averi nejustificate peste pragul legal. În acest sens, a susținut că numai resursele financiare recunoscute ori confirmate prin probe ar însuma 849.741 lei, iar diferența rămasă față de suma de 1.005.060 lei ar constitui 155.319 lei, situându-se sub pragul de 234.000 lei.

De asemenea, procurorul a invocat durata considerabilă scursă de la producerea faptelor analizate și a susținut că nu îi poate fi impusă o sarcină probatorie excesivă pentru documentarea exhaustivă a unor tranzacții realizate cu 10–20 de ani în urmă, inclusiv de către membrii familiei extinse.

În final, subiectul evaluării a solicitat Consiliului Superior al Procurorilor să aprecieze cumulativ probele și explicațiile prezentate, să constate existența unor deficiențe factologice, metodologice și procedurale și, în temeiul art. 18 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 252/2023, să respingă Raportul de evaluare nr. 35 din 19 mai 2026 și să dispună reluarea procedurii de evaluare.

VIII. Aprecierea rezultatelor evaluării de către Consiliul Superior al Procurorilor

În conformitate cu art. 18 alin. (1)–(3) din Legea nr. 252/2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și procurorilor, Consiliul Superior al Procurorilor examinează Raportul de evaluare, împreună cu materialele dosarului de evaluare, explicațiile și obiecțiile formulate de subiectul evaluării, precum și celelalte înscrisuri administrate în cadrul procedurii, adoptând o hotărâre motivată privind promovarea sau nepromovarea evaluării externe.

În exercitarea competenței prevăzute de art. 18 din Legea nr. 252/2023, Consiliul nu procedează la o nouă evaluare a integrității subiectului și nu substituie Comisia de

evaluare în exercitarea atribuțiilor sale de verificare primară a criteriilor de integritate etică și financiară. Rolul Consiliului constă în verificarea caracterului complet, coerent și suficient motivat al Raportului de evaluare, prin raportare la ansamblul probelor administrate, la explicațiile și obiecțiile formulate de subiectul evaluării, precum și la criteriile de integritate prevăzute de art. 11 din Legea nr. 252/2023.

În acest scop, Consiliul verifică dacă Raportul de evaluare se întemeiază pe un ansamblu probator suficient, coerent și verificabil, dacă explicațiile prezentate de subiect au fost analizate în mod efectiv și dacă concluziile Comisiei decurg în mod logic din situația de fapt stabilită și din probele administrate. Numai în măsura în care aceste exigențe sunt întrunite, Consiliul poate accepta Raportul de evaluare și constata nepromovarea evaluării externe.

Această interpretare rezultă în mod direct din Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 16 ianuarie 2025, prin care Curtea a statuat că atribuțiile Consiliului Superior al Procurorilor nu se limitează la validarea formală a concluziilor Comisiei de evaluare și nici nu presupun substituirea acesteia în exercitarea competențelor conferite de lege. Dimpotrivă, Consiliul are obligația de a efectua o verificare efectivă a existenței dovezilor care confirmă necorespunderea subiectului criteriilor de integritate și de a adopta propria apreciere asupra materialului probator administrat în cauză.

Consiliul reține că exercitarea competenței prevăzute de art. 18 din Legea nr. 252/2023 trebuie interpretată în lumina jurisprudenței Curții Constituționale, a standardelor dezvoltate de Comisia Europeană pentru Democrație prin Drept (*Comisia de la Veneția*) și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la mecanismele extraordinare de verificare a integrității magistraților.

Prin Hotărârea nr. 9 din 5 aprilie 2022, Curtea Constituțională a reținut că instituirea unor mecanisme extraordinare de evaluare a integrității judecătorilor și procurorilor reprezintă o opțiune constituțională legitimă a statului, justificată de necesitatea restabilirii încrederii societății în sistemul justiției și de obligația autorităților de a garanta independența, integritatea și responsabilitatea autorității judecătorești. Ulterior, prin Hotărârea nr. 5 din 14 februarie 2023, Curtea a reiterat că asemenea mecanisme constituie măsuri excepționale, compatibile cu exigențele statului de drept, în măsura în care respectă garanțiile procedurale ale persoanei evaluate și asigură o examinare individualizată, motivată și efectivă a fiecărei cauze.

În mod particular, prin Hotărârea nr. 2 din 16 ianuarie 2025, Curtea Constituțională a clarificat standardul de control exercitat de Consiliul Superior al Procurorilor asupra rapoartelor Comisiei de evaluare. Curtea a statuat că rolul Consiliului nu se reduce la validarea formală a concluziilor Comisiei și nici la substituirea acesteia în efectuarea evaluării propriu-zise, ci presupune verificarea efectivă a existenței dovezilor care confirmă necorespunderea subiectului criteriilor de integritate prevăzute de lege. În același timp, Curtea a evidențiat că standardul „dubiilor serioase”, utilizat la nivelul activității Comisiei de evaluare, trebuie coroborat cu obligația Consiliului de a constata nepromovarea evaluării numai atunci când raportul conține dovezi suficiente care confirmă concluziile formulate de Comisie.

Raționamentul este consonant și cu standardele dezvoltate de Comisia de la Veneția în materia procedurilor extraordinare de verificare a integrității. În Opinia comună CDL-AD(2023)023 privind proiectul Legii nr. 252/2023, Comisia de la Veneția și Direcția Generală pentru Drepturile Omului și Statul de Drept au subliniat necesitatea delimitării între standardul „dubiilor serioase”, aplicabil activității Comisiei de evaluare, și standardul de examinare exercitat de Consiliul Superior al Procurorilor,

care presupune adoptarea unei hotărâri motivate întemeiate pe existența unor dovezi suficiente care confirmă concluziile raportului. De asemenea, în Opinia CDL-AD(2022)011 referitoare la mecanismele de vetting, Comisia de la Veneția a evidențiat că procedurile extraordinare de verificare a integrității urmăresc un scop distinct de procedurile penale și operează cu standarde probatorii autonome, specifice evaluării integrității persoanelor care exercită funcții judiciare.

Aceeași abordare rezultă și din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. În cauzele Xhoxhaj c. Albania și Thanza c. Albania, Curtea a reținut că procedurile de vetting urmăresc un scop legitim, și anume consolidarea integrității sistemului judiciar și restabilirea încrederii publicului în actul de justiție, fiind compatibile cu exigențele art. 6 și art. 8 din Convenție, cu condiția respectării garanțiilor unui proces echitabil, a dreptului la apărare și a obligației autorității competente de a-și motiva suficient decizia. Totodată, Curtea a subliniat că asemenea proceduri nu urmăresc stabilirea răspunderii penale a persoanei evaluate și nici demonstrarea existenței unei conduite ilicite dincolo de orice îndoială rezonabilă, ci aprecierea existenței unor elemente obiective și suficient de convingătoare care permit concluzia că persoana evaluată nu mai întrunește standardele de integritate necesare exercitării funcției.

Pornind de la aceste repere normative și jurisprudențiale, Consiliul a procedat la examinarea Raportului de evaluare prin raportare la ansamblul materialului probator administrat în cauză, la explicațiile și obiecțiile formulate de procurorul Ghenadie Pîrlii, precum și la susținerile prezentate în ședința Consiliului, în vederea stabilirii dacă acestea sunt de natură să răstoarne concluziile Comisiei de evaluare sau, dimpotrivă, confirmă necorespunderea subiectului criteriului de integritate financiară prevăzut de art. 11 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 252/2023.

În aceste condiții, examinarea efectuată de Consiliu nu poate fi limitată la verificarea exactității calculelor financiare. Ea presupune și aprecierea caracterului obiectiv și suficient al premiselor factologice pe care acestea se întemeiază, întrucât, în situațiile în care o parte semnificativă a deficitului financiar reținut de Comisie derivă din recalificarea unor tranzacții sau din reevaluarea unor circumstanțe de fapt, orice ajustare a elementelor utilizate la reconstrucția fluxurilor financiare este susceptibilă să influențeze în mod direct rezultatul final al evaluării și concluzia privind întrunirea criteriului de integritate financiară prevăzut de art. 11 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 252/2023.

Totodată, Consiliul reține că evaluarea externă nu are caracter sancționator în sens disciplinar, ci reprezintă un mecanism excepțional de verificare a integrității etice și financiare, instituit în scopul consolidării încrederii publice în sistemul justiției.

Din analiza Raportului de evaluare rezultă că propunerea Comisiei privind nepromovarea evaluării nu se întemeiază pe aspectele ce vizează integritatea etică a subiectului evaluării. Comisia a apreciat că circumstanțele examinate sub acest aspect nu întrunesc gravitatea necesară pentru a justifica, în mod autonom, concluzia de nepromovare a evaluării. În consecință, fundamentul exclusiv al Raportului îl constituie concluziile referitoare la pretinsa existență a unei averi cu caracter nejustificat pentru anii 2013–2015. Prin urmare, analiza Consiliului se va concentra asupra verificării acestor constatări, respectiv asupra modului în care Comisia a reconstituit fluxurile financiare și a stabilit existența unei diferențe dintre avere, venituri și cheltuieli care ar depăși pragul prevăzut de art. 11 alin. (3) lit. a) din Legea

nr. 252/2023, respectiv echivalentul a 20 de salarii medii pe economie pentru anul 2023 (234.000 MDL).

Potrivit Raportului de evaluare nr. 35 din 19 mai 2026, Comisia de evaluare a constatat existența unei averi nejustificate pentru anii 2013, 2014 și 2015 (270.337 MDL, 85.129 MDL și, respectiv, 649.594 MDL) în sumă totală de 1.005.060,00 MDL, depășind pragul legal de 20 de salarii medii pe economie, respectiv 234.000 MDL, prevăzut de art.11 alin.(3) lit. a) din Legea nr.252/2023.

Atât în ședința Consiliului, cât și prin obiecțiile formulate în scris, procurorul Ghenadie Pîrlii a contestat concluziile Raportului de evaluare, solicitând respingerea acestuia și constatarea promovării evaluării externe.

Consiliul constată că dezacordul formulat de procurorul Ghenadie Pîrlii nu se limitează la contestarea unor calcule financiare punctuale, ci vizează însăși premisa factologică pe care Comisia și-a întemeiat concluzia referitoare la existența unei averi nejustificate.

Consiliul reține că simpla existență a unor explicații alternative formulate de subiectul evaluării nu este, prin ea însăși, suficientă pentru înlăturarea concluziilor Comisiei. În egală măsură însă, nici existența unor suspiciuni sau probabilități nu poate fundamenta o hotărâre de nepromovare, în lipsa unui ansamblu probator care să confirme, cu gradul de certitudine impus de art. 18 alin. (3) din Legea nr. 252/2023, că diferența patrimonială reținută de Comisie este reală, corect determinată și imputabilă persoanei evaluate. În consecință, fiecare element factologic și fiecare operațiune financiară care a influențat rezultatul final al analizei vor fi verificate distinct, prin raportare la probele administrate și la explicațiile oferite de subiectul evaluării.

În esență, subiectul evaluării a susținut că apartamentul situat pe strada A. a fost dobândit și renovat exclusiv din resursele financiare ale socrilor săi, aceștia dispunând, potrivit explicațiilor și înscrisurilor prezentate, de o capacitate financiară suficientă pentru suportarea tuturor cheltuielilor aferente.

Consiliul apreciază că aceste susțineri reprezintă aspectul central al apărării formulate de subiectul evaluării și, prin urmare, nu pot fi analizate exclusiv prin raportare la concluziile deja formulate de Comisia de evaluare. Tocmai pentru a răspunde exigențelor impuse de art. 18 din Legea nr. 252/2023 și jurisprudenței Curții Constituționale, Consiliul a dispus efectuarea unei verificări financiare suplimentare, distincte de analiza realizată de Comisie, având ca obiect verificarea caracterului complet, coerent și justificat al concluziilor formulate în Raport.

În cadrul acestei verificări, Consiliul a procedat la reconstituirea situației financiare și a fluxurilor patrimoniale aferente perioadei evaluate, prin examinarea cumulativă a veniturilor, cheltuielilor, activelor, obligațiilor financiare și a documentelor justificative prezentate de subiectul evaluării, precum și a informațiilor obținute de la instituțiile și persoanele relevante.

Totodată, au fost valorificate explicațiile formulate de subiect atât în etapa desfășurării evaluării externe, cât și în cadrul procedurii administrative desfășurate în fața Consiliului. În cadrul ședinței Consiliului din 23 iulie 2026, subiectul evaluării a oferit explicații suplimentare referitoare la structura tranzacției privind dobândirea automobilului Xxxx, inclusiv sub aspectul transmiterii automobilului Xxxx ca parte a contraprestației, la împrejurările înregistrării dreptului de proprietate asupra automobilului Xxxx pe numele mamei sale, precum și la circumstanțele contractării de către socrul său a împrumutului în sumă de 8.000 euro utilizat pentru achiziționarea automobilului Xxxx. Consiliul a analizat aceste explicații în coroborare cu întregul

material probator administrat în cauză, apreciind că ele nu sunt susținute de elemente obiective suplimentare și nu sunt de natură să modifice concluziile desprinse din analiza fluxurilor financiare și a celorlalte circumstanțe relevante ale cauzei.

Analiza financiară proprie a avut ca obiect verificarea independentă a fundamentului probator și financiar al concluziilor Comisiei de evaluare, prin raportarea fiecărei operațiuni patrimoniale relevante la documentele justificative existente, la explicațiile prezentate și la circumstanțele de fapt stabilite în dosar. În acest scop, Consiliul a verificat în mod distinct impactul includerii în fluxul financiar al gospodăriei subiectului a ratelor achitate în temeiul contractului de investiții privind apartamentul din municipiul Chișinău, str. A, costurile aferente renovării acestuia și spațiilor auxiliare, capacitatea reală a gospodăriei socrilor de a finanța aceste investiții din surse proprii, proveniența resurselor financiare invocate, relevanța împrumuturilor contractate și succesiunea operațiunilor patrimoniale realizate în perioada analizată. Totodată, au fost examinate tranzacțiile privind dobândirea, utilizarea și înstrăinarea autovehiculelor efectuate de subiectul evaluării și de membrii familiei sale, inclusiv sub aspectul existenței sau inexistenței calității de beneficiar efectiv.

În urma acestei reconstituiri financiare, Consiliul a constatat că principalele concluzii ale Comisiei de evaluare, care au stat la baza propunerii de nepromovare a evaluării externe, sunt susținute de ansamblul probelor administrate. Acestea se întemeiază pe existența unor solduri negative aferente anilor 2013, 2014 și 2015, care depășesc pragul prevăzut de art. 11 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 252/2023. De asemenea, Consiliul a constatat că aceleași probe întemeiază concluzia Comisiei potrivit căreia subiectul evaluării era beneficiarul efectiv al apartamentului situat în municipiul Chișinău, str. A., deși dreptul de proprietate era înregistrat pe numele socrilor săi.

Astfel, Consiliul a verificat în mod distinct și apărarea principală formulată de subiect, potrivit căreia investițiile aferente apartamentului din municipiul Chișinău și celelalte cheltuieli contestate au fost suportate exclusiv de gospodăria socrilor. În acest scop, a fost reconstruită situația financiară a acestora pentru perioada 2010–2015, fiind incluse într-o manieră favorabilă subiectului toate veniturile oficiale identificate, veniturile din înstrăinarea bunurilor, depozitele bancare, precum și împrumuturile de 8.000 euro și 20.000 euro invocate de socru. Chiar și în aceste condiții, analiza relevă că gospodăria socrilor a realizat intrări totale de 1.866.770 MDL și cheltuieli totale de 1.957.005 MDL, înregistrând un sold negativ cumulat de 385.106 MDL.

Rezultatele acestei verificări nu au evidențiat elemente noi sau probe obiective care să infirme concluziile Comisiei de evaluare. Dimpotrivă, analiza efectuată de Consiliu confirmă că explicațiile prezentate ulterior de subiect nu sunt suficiente pentru a demonstra existența unor resurse financiare legal dovedite, capabile să susțină investițiile efectuate în perioada analizată.

Sub acest aspect, Consiliul reține că primul element relevant îl constituie situația financiară aferentă **anului 2013**, când a fost achitată prima tranșă în cadrul contractului de investiții pentru apartamentul din municipiul Chișinău, str. Armenească, în cuantum de 264.689 MDL. În același an, gospodăria socrilor a realizat venituri totale de 244.093 MDL, constituite din venituri salariale și din valorificarea unui autoturism, în timp ce cheltuielile totale au atins 320.345 MDL, rezultând un deficit anual de 76.252 MDL. Prin urmare, încă de la debutul investiției imobiliare, resursele financiare documentate nu acopereau obligațiile patrimoniale asumate, ceea ce diminuează credibilitatea

afirmației potrivit căreia investiția a fost susținută integral din disponibilitățile proprii ale gospodăriei socrilor.

Consiliul apreciază că o relevanță deosebită prezintă analiza **anului 2014**, întrucât aceasta oferă indicii obiective privind existența sau inexistența lichidităților disponibile. Deși pentru acest an rezultă un sold anual pozitiv, acesta este posibil exclusiv ca urmare a includerii împrumutului contractat de socrul subiectului în cuantum de 8.000 euro, echivalentul a 149.040 MDL, destinat achiziționării unui autoturism Xxxx. Or, dacă gospodăria ar fi dispus efectiv de economiile istorice și de disponibilitățile bănești invocate de subiectul evaluării, necesitatea contractării unui asemenea împrumut pentru finanțarea unui bun de folosință curentă nu își găsește o justificare economică rezonabilă. Din această perspectivă, existența împrumutului nu confirmă existența unei capacități financiare sporite, ci constituie un indiciu obiectiv al insuficienței lichidităților disponibile la acel moment. Totodată, în același an, socrul a suportat costul achiziționării autoturismului, a acordat o donație gospodăriei subiectului și a continuat efectuarea altor cheltuieli patrimoniale, ceea ce relevă că echilibrul financiar aparent al anului 2014 s-a bazat în mod determinant pe resurse atrase, iar nu pe disponibilități proprii.

Consiliul constată că **anul 2015** reprezintă perioada determinantă pentru aprecierea capacității financiare a gospodăriei socrilor. Chiar și după includerea în calcul a împrumutului de 20.000 euro, echivalentul a 418.050 MDL, precum și a tuturor veniturilor declarate din salarii și înstrăinări de bunuri, resursele financiare totale au însumat 746.178 MDL, în timp ce cheltuielile totale au atins 1.045.245 MDL, rezultând un deficit anual de 299.067 MDL. În același an au fost suportate concomitent plata tranșelor aferente apartamentului în cuantum de 545.381 MDL, cheltuieli de renovare estimate la aproximativ 200.000 MDL, achiziționarea unui nou autoturism, constituirea unui depozit bancar și alte cheltuieli patrimoniale. Aceste date demonstrează că investițiile și obligațiile asumate depășeau în mod evident capacitatea financiară demonstrată prin resursele documentate, chiar și în ipoteza cea mai favorabilă subiectului, în care sunt acceptate toate împrumuturile și toate veniturile invocate.

Apreciem că analiza capacității financiare nu poate fi redusă la identificarea unor venituri sau împrumuturi izolate, ci trebuie să aibă în vedere posibilitatea reală a gospodăriei de a susține, în aceeași perioadă, ansamblul obligațiilor patrimoniale asumate. Or, tocmai această analiză globală evidențiază dacă resursele invocate puteau acoperi în mod efectiv investițiile realizate.

Totodată, Consiliul acordă relevanță și împrejurării că analiza efectuată a fost construită într-o manieră favorabilă subiectului evaluării, fiind incluse în categoria resurselor toate veniturile oficiale identificate, veniturile provenite din înstrăinarea bunurilor, depozitele bancare și chiar împrumuturile pretins contractate verbal de socrul subiectului în anii 2014 și 2015. Cu toate acestea, chiar și în aceste condiții, reconstituirea fluxurilor financiare nu confirmă existența unei capacități financiare suficiente pentru susținerea investițiilor realizate, ceea ce conferă concluziilor analizei un grad sporit de obiectivitate și credibilitate.

Totodată, Consiliul reține că explicațiile referitoare la existența unor economii istorice de 160.000 MDL acumulate anterior anului 2010 și invocate de subiectul evaluării, nu sunt susținute prin mijloace de probă obiective și verificabile. Chiar presupunând existența acestor disponibilități, acestea nu sunt suficiente pentru a explica volumul investițiilor efectuate în perioada 2013–2015, în condițiile în care gospodăria a continuat să contracteze împrumuturi succesive pentru acoperirea unor

cheltuieli patrimoniale semnificative. În lipsa unor dovezi certe privind cuantumul și disponibilitatea efectivă a acestor economii la momentul realizării investițiilor, simplele declarații ale persoanelor implicate nu sunt apte să răstoarne concluziile desprinse din analiza fluxurilor financiare documentate.

Analizând în mod cumulativ toate circumstanțele relevante, Consiliul apreciază că succesiunea operațiunilor financiare, valoarea investițiilor realizate, necesitatea contractării succesive a două împrumuturi în cuantum total de 28.000 euro, precum și deficitul financiar înregistrat în anul 2015 constituie indicii concordante și convergente care demonstrează că profilul financiar al gospodăriei socrilor nu este compatibil cu nivelul investițiilor efectuate în perioada analizată.

Consiliul subliniază că insuficiența resurselor financiare ale gospodăriei socrilor, constatată în urma analizei aferente anilor 2013–2015, nu conduce, prin ea însăși, la concluzia existenței unei averi cu caracter nejustificat în patrimoniul subiectului evaluării. Această împrejurare constituie doar una dintre premisele probante relevante pentru soluționarea cauzei și urmează a fi apreciată în coroborare cu celelalte probe administrate privind calitatea de beneficiar efectiv al apartamentului, atribuirea investițiilor gospodăriei subiectului evaluării, proveniența resurselor financiare invocate și reconstituirea fluxurilor patrimoniale aferente perioadei analizate. Coroborarea acestor elemente permite Consiliului să stabilească dacă diferența dintre avere, venituri și cheltuieli reținută de Comisia de evaluare este susținută de un ansamblu probator suficient și dacă aceasta depășește pragul prevăzut de art. 11 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 252/2023.

Prin urmare, concluzia Consiliului nu se întemeiază pe valorificarea izolată a unei singure împrejurări de fapt, ci pe coroborarea unui ansamblu de elemente probatorii concordante și convergente, și anume:

- insuficiența resurselor financiare legal demonstrate ale gospodăriei socrilor pentru susținerea investițiilor realizate în perioada 2013–2015;
- reconstituirea fluxurilor financiare aferente aceleiași perioade;
- lipsa unor dovezi obiective privind existența economiilor istorice și a altor resurse financiare invocate;
- relevanța împrumuturilor succesiv contractate pentru acoperirea obligațiilor patrimoniale;
- ansamblul probelor care confirmă exercitarea atributelor specifice beneficiarului efectiv asupra apartamentului;
- aprecierea critică a explicațiilor formulate de subiectul evaluării, inclusiv a celor prezentate în ședința Consiliului din 23 iulie 2026, prin raportare la întregul material probator administrat.

Analizate în interdependența lor, aceste elemente confirmă existența diferenței dintre avere, venituri și cheltuieli reținute de Comisia de evaluare și caracterul întemeiat al concluziilor formulate în Raportul de evaluare.

În lumina considerentelor expuse, se apreciază că verificarea autonomă efectuată în cadrul procedurii administrative confirmă caracterul obiectiv, coerent și suficient fundamentat al concluziilor Comisiei de evaluare sub aspectul integrității financiare, nefiind identificate elemente de fapt sau de drept care să justifice înlăturarea concluziilor reținute în Raportul de evaluare.

Consiliul reține că importanța verificării financiare suplimentare rezidă tocmai în caracterul său autonom și independent. Aceasta nu a fost efectuată pentru confirmarea formală a Raportului Comisiei, ci pentru verificarea critică a argumentelor

formulate de subiectul evaluării. Faptul că această analiză, realizată prin valorificarea explicațiilor și înscrisurilor prezentate ulterior de procuror, conduce la aceeași concluzie privind insuficiența capacității financiare invocate conferă un grad sporit de credibilitate și robustețe concluziilor reținute în prezenta hotărâre.

În aprecierea Consiliului, împrejurarea că analizele financiare efectuate în cadrul procedurii de evaluare de către Comisia de evaluare și, ulterior, în cadrul verificării autonome realizate de Consiliu, deși întemeiate pe metodologii și raționamente proprii, converg către aceeași concluzie cu privire la insuficiența resurselor financiare legal demonstrate pentru susținerea investițiilor analizate, constituie un element care consolidează caracterul obiectiv și temeinic al concluziilor reținute. Această convergență exclude caracterul arbitrar al evaluării și demonstrează că soluția adoptată de Consiliu este rezultatul unei examinări efective, independente și complete a tuturor circumstanțelor relevante ale cauzei, iar nu al unei simple validări formale a Raportului Comisiei de evaluare.

Prin urmare, analizând în mod cumulativ Raportul Comisiei de evaluare nr.35 din 19 mai 2026, explicațiile și obiecțiile formulate de procurorul Ghenadie Pîrlii, materialele suplimentare prezentate pe parcursul procedurii, precum și rezultatele verificării financiare dispuse de Consiliu, se constată că nu au fost identificate circumstanțe de fapt ori probe noi care să răstoarne concluziile Comisiei privind necorespunderea subiectului criteriului de integritate financiară prevăzut de art. 11 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 252/2023.

În aceste condiții, Consiliul apreciază că Raportul Comisiei de evaluare este întemeiat pe un ansamblu probator coerent, suficient și verificabil, iar explicațiile și materialele prezentate ulterior de subiectul evaluării nu sunt de natură să răstoarne concluziile referitoare la existența diferenței patrimoniale reținute de Comisie. Prin urmare, nu există temeiuri de fapt sau de drept care să justifice respingerea Raportului ori înlăturarea concluziilor sale.

În temeiul constatărilor descrise, urmare a exprimării votului de către membrii Consiliului Superior al Procurorilor prezenți la ședință, cu 6 voturi *„pro”* și 4 voturi *„contra”*, în conformitate cu prevederile Legii nr.252/2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și procurorilor și modificarea unor acte normative; art.70 alin.(1) lit. g) și art.77 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, Consiliul Superior al Procurorilor -

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A accepta Raportul de reevaluare nr.35 din 19 mai 2026, emis de către Comisia de evaluare a procurorilor, în privința procurorului în cadrul Procuraturii Generale, Secția combaterea infracțiunilor contra mediului, Ghenadie Pîrlii, și a constata nepromovarea evaluării.

2. A aplica în privința domnului Ghenadie Pîrlii interdicția de a ocupa funcția de procuror, precum și alte funcții de demnitate publică timp de 5 ani din data rămânerii definitive a hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor.

3. A expedia prezenta hotărâre procurorului Ghenadie Pîrlii și Comisiei de evaluare a procurorilor, la adresele de poștă electronică ale acestora.

4. A transmite prezenta hotărâre Procurorului General, după expirarea termenelor de contestare, pentru asigurarea procedurilor administrative corespunzătoare.

5. A informa Autoritatea Națională de Integritate despre interdicția aplicată domnului Ghenadie Pîrlii de a ocupa funcția de procuror și alte funcții de demnitate publică timp de 5 ani.

6. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de către subiectul evaluării sau de către comisia de evaluare în termen de 15 zile de la recepționarea prin poștă electronică a actului respectiv.

7. Prezenta hotărâre va fi publicată pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor *(www.csp.md, directoriul Hotărâri)*, în termen de 3 zile de la data expirării termenului de contestare sau, în cazul exercitării căii de atac, în termen de 3 zile de la data pronunțării deciziei de către Curtea Supremă de Justiție.

Președintele
Consiliului Superior al Procurorilor ***semnat*** **Dumitru OBADĂ**